

Lupta cu textul

Căsătoria

CĂSĂTORIA de N.V. Gogol. Traducerea: Virgil Tănase • TEATRUL "NOTTARA" • Data reprezentației: 13 mai 1998 • Regia: Gavril Pinte • Scenografia: Roxana Ionescu • Muzica: Cristian Tamovețchi și Constantin Fleancu • Mișcarea scenică: Liliana Iorgulescu • Distribuția: Cerasela Iosifescu (Agafia Tihonovna), Anda Caropol (Arina Panteleimonovna), Ruxandra Sireteanu/Ada Navrot (Fiokla Ivanovna), Sorin Cocîș (Podkolesin), Ion Haiduc (Kocikariov), Valentin Teodosiu (Iaicinița), Claudiu Romilă (Anucikin), Cristian Șofron (Jevakin), Mihaela Mihai (Duniășka), Daniel Popescu (Stepan), Marian Cișpan (Diavolul, un personaj cu care Gogol a luptat mereu).

Gogol a scris o comedie de moravuri în care interogația filosofică e implicită: motivațiile acțiunilor individuale sunt obscure, deciziile – neinteligibile și inexplicabile într-o logică normală. De ce angajează Podkolesin o pețitoare, dacă nu vrea să se căsătorească și, în perspectiva inevitabilului, sare pe fereastră? De ce se zbate Kocikariov să-și însoare prietenul cu o necunoscută, alungându-i pe ceilalți pretendenți, când el nu are nimic de câștigat sau de pierdut, fie că "acțiunea" izbutește, fie că nu? Ce-i gonește din casa lor pe ceilalți miri potențiali, ce vrea de fapt mireasa scoasă la vedere? Gogol bănuiește doar că în toate aceste meschine

mistere s-ar afla lucrarea diavolului, Gavril Pinte, regizorul, știe. Diavolul e prezent pe scenă, învărtind manivela flașneteii, trăgând sforile personajelor, într-o scenă de pe scenă. Redus la minimum, spațiul de joc mai este împodobit și cu desenul cărților de joc, reluat și în costume, sugerând, probabil, că și hazardul este sub stăpânirea Necuratului.

Schema regizorală nu prea coincide cu textul, care are o viață comică mai bogată și mai suculentă decât manipularea descifrată și impusă de Gavril Pinte. Când regizorul transpune logica piesei, ca în scena în care, cuprinse toate de abulie, personajele fumează cu fața la

public, el e mai talentat decât când construiește în marginea textului.

Energia lui Kocikariov are într-adevăr ceva drăcesc în ea, dar trăsătura aparține personajului, împletindu-se cu instinctul ludic inocent; Ion Haiduc impresionează plăcut în măsura în care acțiunile lui capătă o justificare scenică autonomă; ca și Ruxandra Sireteanu, pe care experiența meseriei o ajută să evite capcanele schemei regizorale.

Gavril Pinte pierde în lupta cu geniul lui Gogol, care simte cum binele și răul se luptă în sufletele celor încă vii; are scuza că a provocat un campion mondial.

M. B.

O logodnică mofturoasă (Cerasela Iosifescu), înconjurată de pețitori

